

04.06.21

**ΟΜΙΛΙΑ του ΓΙΑΝΗ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗ
στο 1ο Διαβουλευτικό Συνέδριο του ΜΕΡΑ25**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Καλησπέρα Συνεδροί, Συνοδοιπόροι, καλεσμένοι φίλοι και πολιτικοί αντίπαλοι.

Καλησπέρα Δήμαρχε Βρεττάκο, αγαπητέ Χρήστο, που τόσο φιλόξενα μας υποδέχθηκες στα Λιπάσματα - εδώ, δίπλα στα ερείπια της βιομηχανικής επανάστασης του 50 που σήμερα η ολιγαρχία βλέπει ως χώρο φτηνής επεξεργασίας τοξικών απόβλητων, αλλά που εσείς, Δήμος και κάτοικοι, αναδείξατε σε μικρό παράδεισο. Είναι να μην νιώθουμε σαν στο σπίτι μας εμείς του ΜΕΡΑ25 σε τούτο το χώρο όπου συρρεύσαμε για να συζητήσουμε τις θέσεις μας, να διαφωνήσουμε, να συν-αποφασίσουμε, να μάθουμε να κάνουμε πράγματα μαζί – πράγματα που πρέπει να γίνουν σε τούτο τον τόπο.

Καλησπέρα Τζώρτζια. Σε ευχαριστώ και προσωπικά που είσαι εδώ απόψε και, έτσι, κάνεις ακόμα πιο έντονη την έτσι-κι-αλλιώς έντονη παρουσία του Μανόλη ανάμεσά μας. Μέσα σ' όλα που από κοινού χρωστάμε στον Γλέζο, του χρωστώ ένα προσωπικό χρέος. Ήταν 20^η Φεβρουαρίου του 2015. Μόλις είχα βγει από το Eurogroup, κατάκοπος αλλά ικανοποιημένος που είχα εξασφαλίσει ένα 4μηνο για να προετοιμάσουμε την ρήξη – ένα 4μηνο απαραίτητο για το παράλληλο σύστημα πληρωμών και, ναι, αν χρειαζόταν, την δραχμή. Τότε έμαθα ότι ο Γλέζος, ζήτησε συγγνώμη από τον κόσμο μας που είχε στηρίξει την κυβέρνησή μας. Ο οικουμενικός, ο διαχρονικός παρτιζάνος διέκρινε εκείνο που δεν είχα δει! Είχε δει ότι το 4μηνο που νόμιζα ότι θα χρησιμοποιούσαμε για να προετοιμάσουμε την ρήξη, ώστε να μην χρειαστεί καν να την κάνουμε, η ηγεσία μας το ήθελε για να προετοιμάσει, πίσω από την πλάτη σας, πίσω από την πλάτη μου, την συνθηκολόγηση. Εμείς κοιτάζαμε στα μάτια την τρόικα και της παίρναμε τα μέτρα. Η ηγεσία όμως κοίταζαν εμάς όλους ως το εμπόδιο στα σχέδιά τους. Ο Μανόλης, μαζί με τον Μίκη πρέπει να πω, το είχαν δει.

Καλησπέρα κ. Πρέσβη, καλησπέρα φίλε Μαρουάν. Στα λόγια της Σοφίας, στα λόγια του RogerWaters,θα προσθέσω λίγα λόγια κι εγώ, λόγια δανεικά:

Με τὰ ροῦχα αἱματωμένα
ξέρω ὅτι ἔβγαινες κρυφὰ
νὰ γυρεύης εἰς τὰ ξένα
ἄλλα χέρια δυνατά.

Ἄλλός σου ἔκλαψε εἰς τὰ στήθια,
ἀλλ' ἀνάσασι καμμιὰ·
ἄλλος σου ἔταξε βοήθεια
καὶ σὲ γέλασε φρικτά.

Ἄλλοι, οἴμέ, στή συμφορά σου
ὅποῦ ἐχαίροντο πολὺ,
«σύρε νὰ 'βρῆς τὰ παιδιὰ σου,
σύρε», ἔλεγαν οἱ σκληροί.

Σαν να αναφερόταν στον λαό σου, στους Παλαιστίνιους, ο Διονύσιος Σολωμός Μαρουάν. Εμείς οι ἔλληνες, ξέρουμε καλά τι σημαίνει κατοχή και εθνοκάθαρση. ΠΟΣΟ ΑΚΟΜΑ θα ανεχόμαστε κυβερνήτες που εναγκαλίζονται με τους διάφορους Νετανιάχου, γελώντας φρικτά τα θύματα του αποικιακού εποικισμού και κάνοντας τα στραβά μάτια στο κράτος-απαρτχάιντ που στήνει το Ισραήλ;

Μας λένε ότι πρέπει να κάνουμε ηθικές εκπτώσεις, να πούμε κι εμείς στην Παλαιστίνια μάνα «σύρε νὰ 'βρῆς τὰ παιδιὰ σου», να δώσουμε λευκή επιταγή στην Echon-Mobil και στους εμπόρους οπλικών συστημάτων, γιατί – έτσι μας λένε – θωρακίζουμε την χώρα εξ Ανατολών. Σοβαρά; Ακριβώς το αντίθετο ισχύει. Όπως πριν 200 χρόνια η πραγματική δύναμη δεν ήρθε από την συμπόρευση με την Ιερά Συμμαχία, αλλά από τον αγώνα τον σκληρό που ενέπνευσε τους Ανυπάκουους Φιλέλληνες διεθνώς, έτσι και σήμερα εγκαταλείποντας τους Παλαιστίνιους εγκαταλείπουμε την Ελλάδα, εγκαταλείπουμε τον Σολωμό, εγκαταλείπουμε την πραγματικότητα ότι τα πραγματικά ερείσματα φέρνει η συμπόρευση με το Δίκιο.

Για να μην υπάρξει αμφιβολία, όταν ένας Εβραίος, όταν μία Εβραϊανιώσει την παραμικρή απειλή επειδή είναι Εβραίος, επειδή είναι Εβραία, είμαι έτοιμος να φορέσω - εδώ στην καρδιά μου - το Άστρο του Δαυίδ ως δείγμα αλληλεγγύης, συστράτευσης και συμπόρευσης με κάθε συνάνθρωπό μας που αντιμετωπίζει τον αντισημιτισμό. Όμως, για τον ίδιο λόγο που μπροστά στο δηλητηριώδες πέπλο του αντισημιτισμού δηλώνω Εβραίος, δηλώνω Παλαιστίνιος μπροστά στο σιδηρόφρακτο κράτος του Απαρτχάιντ που στήνει το Ισραήλ στην Ιστορική Παλαιστίνη.

Από αυτό το βήμα, ανακοινώνω ότι θα καταθέσω προς συζήτηση και ψήφιση από το 1^ο Διαβουλευτικό Συνέδριο πρόταση πολιτικής που θα καταστήσει το ΜέΡΑ25 το πρώτο ευρωπαϊκό κοινοβουλευτικό κόμμα το οποίο ζητά από την ΕΕ,αφ' ενός, άμεση αναγνώριση του Κράτους της Παλαιστίνης και, αφ' ετέρου, κυρώσεις, ακύρωση όλων των αμυντικών συμφωνιών, απόλυτο εμπάργκο όπλων και επιλεκτικό εμπορικό εμπάργκο του κράτους του Ισραήλ έως ότου αναγνωριστούν ίσα δικαιώματα στους Παλαιστίνιους που ζουν στο Ισραήλ,

στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και την Δυτική Όχθη – κάτι που απαιτεί βέβαια την κατάργηση του κράτους του Απαρτχάιντ και την πλήρη άρση του αποκλεισμού της Γάζα.

Μας ρωτούν: Εσείς του ΜέΡΑ25 τελικά τί είστε; Ευρωπαϊστές ή Διεθμιστές; Διεθμιστές ή Πατριώτες; Τους απαντάμε: Είμαστε Ευρωπαϊστές επειδή είμαστε Διεθμιστές. Κι ως Διεθμιστές είμαστε αθεράπευτοι Πατριώτες. Και μην τολμήσει να πει κάποιος ότι πρόκειται για αντίφαση.

Όχι όταν μόλις τιμήσαμε την μνήμη του μεγαλύτερου διεθμιστή και συνάμα του μεγαλύτερου πατριώτη, του Μανόλη Γλέζου.

Όχι όταν γαλουχηθήκαμε μ' έναν Θούριο που μας παρότρυνε:

Βουλγάροι, κι Άρβανήτες, Άρμένιοι και Ρωμιοί,
Άράπιδες, και Άσπροι, με μία κοινή όρμη.
Για τήν έλευθερίαν, νὰ ζώσωμεν σπαθί...

Όχι όταν συμπάσχουμε με τον δικό μας άνθρωπο τον JulianAssangeπου σαπίζει για εμάς στο Βρετανικό Γκουαντάναμο επειδή τόλμησε να δείξει σε γερμανούς, αμερικανούς, βρετανούς, ινδούς κι έλληνες τα εγκλήματα που κάνουν στο όνομά μας και πίσω από την πλάτη μας εκείνοι από τους οποίους οι κύριοι Μητσοτάκης και Τσίπρας μάταια ζητιανεύουν ψίχουλα ερεισμάτων.

Για εμάς ο διεθμισμός, πέραν από την καλύτερη άμυνα, την ασφαλέστερη πηγή ερεισμάτων για την μικρή και ταλαιπωρημένη χώρα μας, είναι και τρόπος να χαιρόμαστε τη ζωή. Πριν πολλές δεκαετίες, ο σπουδαίος Ινδός ποιητής Ραμπιντράναθ Ταγκόρε, Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1913, έγραψε:

«Ότι κατανοούμε και χαιρόμαστε στα κατασκευάσματα άλλων ανθρώπων γίνεται κτήμα μας, απ' όπου και να προέρχεται. Περηφανεύομαι ως άνθρωπος όταν καταφέρνω να θεωρήσω τους ποιητές και καλλιτέχνες άλλων χωρών ως δικούς μου. Επιτρέψτε μου να νιώσω άσπιλη χαρά που όλα τα επιτεύγματα των ανθρώπων είναι δικά μου.»

Έτσι κι εμείς στο ΜέΡΑ25, στο DiEM25, στην Προοδευτική Διεθνή: Πονάμε με κάθε ανθρώπινο πόνο, νιώθουμε κτήμα μας κάθε ανθρώπινο επίτευγμα, πληγωνόμαστε από κάθε αδικία, και – έτσι – μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για τα επιτεύγματα της πατρίδας μας ως οικουμενικά επιτεύγματα και τις ανάγκες της ως οικουμενικές ανάγκες.

2. ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΜΕ

Φίλες και φίλοι,

Σύνεδροι,

Συνοδοιπόροι,

Η μεγαλύτερη απειλή που αντιμετωπίζει ο τόπος μας σήμερα είναι η πεποίθηση των πολλών ότι το μέλλον δεν είναι αυτό που ήταν. Ότι τα παιδιά μας δεν θα έχουν ευκαιρίες που εμείς είχαμε. Ότι αυτό το γνωρίζουν τα παιδιά μας.

Τα νέα παιδιά απαιτούν ένα καλύτερο αύριο. Το οποίο όμως είναι αδύνατον όσο κρατά το καθεστώς της Χρεοδουλοπαροικίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Ιδρυτική μας Διακήρυξη της 26^η Μαρτίου του 2018 ξεκινά με την φράση:

«Η Χρεοδουλοπαροικία που απειλεί την Ελλάδα με ερημοποίηση σκοτεινιάζει την σκέψη του κάθε Έλληνα.»

Χρεοδουλοπαροικία.

Άσχημη λέξη.

Αποδίδει όμως επακριβώς την άσχημη πραγματικότητα. Την άσχημη πραγματικότητα

- που δεν δικαιούμαστε να ωραιοποιούμε
- που υποχρεούμαστε να ανατρέψουμε
- που ιδρύσαμε το ΜΕΡΑ25 για να ανατρέψουμε.

Χρέη η Ελλάδα πάντα είχε, πριν καν συσταθεί ως κράτος. Ούτε η εξάρτηση από Μεγάλες Δυνάμεις δεν είναι κάτι το καινούργιο βέβαια. Όμως, αυτό που ζούμε από το 2010 είναι κάτι άλλο, κάτι πρωτόγνωρο:

- Ένα χρέος που είναι αδύνατον να πληρωθεί, να πληθωριστεί, ή να γίνει βιώσιμο.
- Ένα χρέος που εργαλειοποιείται για να λεηλατηθεί η Ελλάδα, αρχικά η δημόσια περιουσία και τώρα – με τον συνδυασμό Ηρακλή και Πτωχευτικού – να λεηλατηθεί ό,τι ιδιωτική περιουσία απέμεινε στους πολλούς.

Το πιο εύστοχο σχόλιο μου το είπε το 2015 ένας άλλος Ινδός Νομπελίστας, ο μεγάλος οικονομολόγος Αμάρτυα Σεν: «Το πρόβλημα που έχεις είναι μοναδικό», με ορμήνευσε. «Είσαι ο πρώτος ίσως άνθρωπος που κλήθηκε να διαπραγματευτεί με δανειστές που δεν θέλουν τα λεφτά τους πίσω.»

Τί εννοούσε ο Σεν;

Εννοούσε ότι, όταν έδιναν στο κράτος μας το 1^ο Μνημονιακό Δάνειο του 2010, προφανώς γνώριζαν ότι δεν θα τα έπαιρναν πίσω. Δεν ήταν ανόητοι: Ήξεραν ότι όταν δίνεις το μεγαλύτερο δάνειο της Ιστορίας στο πιο πτωχευμένο κράτος, και μάλιστα υπό όρους σκληρής λιτότητας που θα μειώσει κι άλλο το εθνικό εισόδημα που ήδη δεν αρκούσε για την αποπληρωμή των προηγούμενων δανείων – εξ ου κι η πτώχευση – γνωρίζεις ότι δεν θα το πάρεις πίσω. Τότε, γιατί το έδωσαν; Το έδωσαν στο ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών για να το δώσει με τη σειρά του στις γαλλογερμανικές τράπεζες και, έτσι, η διάσωση των πιο εγκληματικά ανόητων τραπεζών στην Ιστορία - DeutscheBank, SocieteGeneral, BNPParibas, FinanzBank- να παρουσιαστεί στους ευρωπαίους πολίτες ως... αλληλεγγύη προς τον ελληνικό λαό.

Κι όταν οι γαλλογερμανικές τράπεζες διασώθηκαν, τότε η διεθνής ολιγαρχία είχε μια απλή επιλογή:

- Να προβούν σε θεραπευτική αναδιάρθρωση του ελληνικού δημόσιου χρέους, σαν εκείνη που τους πρότεινα κι η οποία, τελικά, θα κόστιζε λιγότερα στους ευρωπαίους πολίτες που τους έβαλαν να μας δανείσουν. Ή
- Να δίνουν στο γκουβέρνο μας την μία πιστωτική κάρτα μετά την άλλη, την μία επιμήκυνση πίσω από άλλη.

Με άλλα λόγια, έπρεπε να επιλέξουν

- Είτε να ανοίξουν τις πόρτες της φυλακής χρέους να βγούμε, ώστε να ζήσουμε με τις δικές μας δυνάμεις
- Είτε, χρησιμοποιώντας τον μπαμπούλα του Grexit, να μας κρατήσουν στη φυλακή χρέους, λεηλατώντας στο διηνεκές την Πλειοψηφία, την Φύση, τις Ομορφιές και τα Νιάτα αυτής της χώρας.

Επέλεξαν να μας κρατήσουν στη φυλακή χρέους. Επέλεξαν να πάρουν πίσω λιγότερα χρήματα από το κράτος μας. Και το επέλεξαν γιατί, όπως είπε ο Σεν, διαπραγματευόμασταν με δανειστές που είχαν γραμμένα στα παλαιότερα των υποδημάτων τους τα χρήματα των ευρωπαϊών πολιτών – που δεν νοιάζονταν για τους ευρωπαίους πολίτες – που επέλεξαν να ανακυκλώνουν το μη βιώσιμο χρέος μας χρησιμοποιώντας τους εργαλείο για την μόνιμη λεηλασία της Ελλάδας.

Θυμάστε οι παλαιότεροι που αναρωτιόμασταν στα τέλη της δεκαετίας του 90: «Μα, γιατί μας βάζουν στο ευρώ;» «Τί τους προσφέρουμε;» Η απάντηση ήταν: Χαμηλό ιδιωτικό χρέος. Και: Ιδιοκατοίκηση.

Τράπεζες, όπως η DeutscheBank, που είχαν λιμνάζον χρήμα να δανείσουν καλοκοιτούσαν την ελληνική οικογένεια. Επειδή η ελληνική οικογένεια και δεν είχε χρέη και της ανήκε το σπίτι ή το μαγαζί. Βέβαια, όσο η δραχμή διολίσθαινε ως προς το μάρκο, η DeutscheBank δεν τόλμαγε να δανείζει μάρκα σε Έλληνες που έβγαζαν δραχμές. Όταν όμως τα εισοδήματα των Ελλήνων έγιναν κι αυτά μάρκα, δηλαδή ευρώ, ξάφνου η ελληνική οικογένεια έγινε ο ιδανικός πελάτης της DeutscheBank.

Θυμάστε που μας πρόσφεραν και την BMW και τα λεφτά να την αγοράσουμε; Θυμάστε τα στεγαστικά, τα επισκευαστικά, τα καταναλωτικά, τις πιστωτικές και πάει λέγοντας που κυνηγούσαν να μας δώσουν; «Κι όταν σκάσει η φούσκα;», είχα ρωτήσει έναν τραπεζίτη της FinanzBank το 98. «Τότε θα τους πάρουμε τα σπίτια», είχε απαντήσει κυνικά.

Αυτό δεν γίνεται τώρα; Αφού Fraport, DeutscheTelecom και Σια πήραν σχεδόν δωρεάν αεροδρόμια, λιμάνια, ΟΠΑΠ, ΟΤΕ κι εν γένει τη δημόσια περιουσία, τώρα, η ίδια παρέα ξένων και Ελλήνων που πριν το 2008 έδιναν στους μικρομεσαίους δάνεια με την σέσουλα, σήμερα αγοράζουν με την σέσουλα τα κόκκινα δάνεια για να βάλουν χέρι στις ιδιωτικές περιουσίες. Και για να αποδείξουν ότι μας κάνουν ό,τι θέλουν, ως κοινωνία, ως λαό, μας επιβάλλουν να τους εγγυόμαστε κιόλας τα κέρδη τους από τους πλειστηριασμούς με νέο μνημονιακό δάνειο 12 δις ευρώ που θα μας δώσουν να τους δώσουμε σε περίπτωση που δεν κερδίσουν τα αναμενόμενα. Όσο για τα αισχρά κέρδη τους από αυτό το αλισβερίσι, ούτε δεκάρα δεν θα κρατήσουν εδώ: στα Κείμενα Άιλαντς μέσω Λουξεμβούργου θα τα πάνε.

Βλέπετε γιατί δεν τους ένοιαζε να πάρουν πίσω το δημόσιό μας χρέος; Επειδή όσο παραμένει το κράτος μας πτωχευμένο, υπεξαίρουν τα πάντα – ό,τι τους γυαλίζει σε αυτή τη χώρα, δικό τους.

Αυτή είναι η ουσία: Το μη βιώσιμο χρέος του ελληνικού κράτους είναι η εξουσία της διεθνούς των ολιγαρχών πάνω στους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Από αυτή την άποψη, το χειρότερο που μπορεί να συμβεί στην τρόικα, στους Τσέχους του ΟΠΑΠ, στη Φράφορτ, στον κ. Λάτση, στην Cosco, στον κ. Μελισσανίδη, στον κ. Μαρινάκη, στον κ. Αλαφούζο θα ήταν να ανακαλύψουμε στο χώμα ένα τεράστιο διαμάντι αξίας 370 δις ευρώ – να το πουλήσουμε, και να αποπληρώσουμε μια κι έξω το δημόσιο χρέος. Θα έχαναν την εξουσία τους πάνω στον λαό τον οποίον εξευτελίζουν, υπερχρεώνουν και, κατόπιν, του πετάνε κιόλας ένα «μαζί τα φάγαμε»!

Ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της χώρας χωρίς αντίσταση στην Διεθνή της Ολιγαρχίας;

Ένα Κόσσοβο με όμορφες, γαλάζιες παραλίες. Κάτι σαν την Χαβάη. Αν πάτε στο μεγάλο νησί της Χαβάης θα αντικρύσετε έναν όμορφο τόπο όπου τα παράλια είναι φίσκα στα πεντάστερα ξενοδοχεία που ανήκουν βέβαια σε ξένους – με τους ντόπιους που ζουν καθαρίζοντας τις τουαλέτες, σερβίροντας τους τουρίστες και παίζοντας χαβανέζικες κιθάρες, τα βράδια να μεταφέρονται στην ενδοχώρα στα σπίτια-τρώγλες που μένουν.

Εκεί τείνουμε όσο το χρέος, ιδιωτικό και δημόσιο, χρησιμοποιείται ως εργαλείο λεηλασίας. Νομοτελειακά. Οι Frarort κι οι Λάτσηδες θα οικοδομούν την αρχιτεκτονική της νέας αποικιοκρατίας στα όμορφα παράλιά μας, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάκαμψης θα τους χρηματοδοτεί (ώστε να μην βάζουν καν δικό τους χρήμα για να χτίσουν τα εξαμβλώματα), η γη μας θα σκάβεται, θα δηλητηριάζεται, θα λαβώνεται, το νερό θα πουλιέται όσο-όσο, οι νέες κι οι νέοι μας είτε θα φεύγουν είτε θα μένουν ως δουλοπάροικοι του ψωμιού, κι οι μεγαλύτεροι, οι παροπλισμένοι, θα μαντρώνονται σε γκέτο αποκλεισμένα από την θάλασσα όπως θα ήταν σήμερα η Δραπετσώνα αν πέρναγαν τα σχέδια Cosco, Μελισσανίδη, Lafarge και λοιπώνκαι λοιπών.

Γι' αυτό υπάρχουμε συνοδοιπόροι!

Επειδή η ΑΝΥΠΑΚΟΗ στο σχέδιό τους είναι η μόνη ΥΠΕΥΘΥΝΗ πράξη

Επειδή η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ είναι προαπαιτούμενο ώστε η νεολαία να μπορεί να ονειρευτεί ένα καλύτερο αύριο, κι οι μεγαλύτεροι να νιώσουν ότι δεν τέλειωσαν όλα, ότι οι αγώνες μιας ζωής δεν πήγαν χαμένοι.

Για αυτό σκιάχθηκε η ολιγαρχία την Άνοιξη του 2015

Επειδή πανικοβλήθηκαν που τους λέγαμε ΟΧΙ την ώρα που οι δικές μας οι προτάσεις ήταν οι μόνες τεχνοκρατικά άρτιες, οι μόνες συνεπείς με το συμφέρον της πλειοψηφίας των ευρωπαίων, αλλά, παράλληλα, κι εκείνες που – κουρεύοντας το χρέος – θα τους στερούσε την εξουσία να λεηλατούν κατά το δοκούν.

Για αυτό εξορκίζουν την Άνοιξη του 2015: Επειδή τότε ένωσαν, έστω και για λίγο, να χάνουν τον έλεγχο ενός λαού που τον θεωρούσαν του χειριού τους.

Για αυτό λοιδορούν εμάς, το ΜέΡΑ25: Επειδή, έχοντας υποτάξει τον ΣΥΡΙΖΑ στη λογική ότι η ρήξη είναι μάταιη, δεν θέλουν να βλέπουν μπροστά τους ένα κόμμα σύγχρονο, δυναμικό, με ρίζες σ' όλη την Ευρώπη που να τιμά εκείνη την Άνοιξη με συνεχή αντίσταση αλλά και σοβαρό πλάνο για το καλύτερο αύριο.

Για αυτό φέρουμε στο πέτο μας σαν παράσημοτιμής το μίσος και την χλεύη τους.

Για αυτό υπάρχει το ΜέΡΑ25: Για να αποτινάξουμε από την χώρα το φάντασμα Χρέους-Τζόγου-Εκμετάλλευσης Ψυχών & Φύσης.

3. Η «ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Α.Ε.»

Φίλες και φίλοι, σύνεδροι, συνοδοιπόροι,

Η Χρεοδουλοπαροικία έχει και τα καλά της. Γελάμε βρε παιδιά και λίγο. Παρακολουθώντας την κυβέρνηση είναι σαν να βλέπουμε την «Ωραία των Αθηνών» με τον Αυλωνίτη να κηρύττει «Πνεύμα και Ηθική» την ώρα που αισχροκερδίζει και του τρέχουν τα σάλια με την γραμματέα του. Έτσι κι η σημερινή κυβέρνηση.

Αυτοχαρακτηρίζονται άριστοι - αν είναι δυνατόν! Δίνουν ακόμα κι εύσημα στον εαυτό τους για το φιάσκο της διαχείρισης της πανδημίας.

Ναι, αυτοί που αντί για τεστ πέρσι στα σύνορα χρησιμοποιούσαν τον αλγόριθμο της συμφοράς για να μην κάνουν τεστ στους τουρίστες. Που αντί να προσλαμβάνουν μόνιμο προσωπικό στο ΕΣΥ προσλάμβαναν αστυνομικούς φρουρούς να επιτίθενται στους νέους στις πλατείες. Που αντί να κουρεύουν τα χρέη των μικρομεσαίων τους έκαναν ό,τι η τρόικα στο ελληνικό κράτος: τους επιμήκυναν τα χρέη κάνοντάς τα λάστιχο, πριν ο κ. Χατζηδάκης έρθει να επισημοποιήσει την μετατροπή των εργαζόμενων σε λάστιχο.

Από τον Μάρτιο του 20 τους λέμε στη Βουλή για το 5^ο Μνημόνιο που είναι δεδομένο, και το οποίο βέβαια, όπως ο κ. Τσίπρας το 4^ο του 2018, δεν θα το πουν Μνημόνιο. Τι απαντά η κυβέρνηση;

- Τίποτα κακό, λένε, δεν θα γίνει. Μην ακούτε το ΜέΡΑ. Είμαστε θωρακισμένοι
- Αύριο, όταν θα τους σφίξουν τα λουριά από το Βερολίνο μέσω Βρυξελλών, θα παραδεχτούν ότι, ναι, κάτι δυσάρεστο θα πρέπει να γίνει, κάποιες συντάξεις να κουρευτούν, αλλά μην ανησυχείτε, δεν χρειάζεται αλλαγή πλεύσης
- Αργότερα, όπως συνηθίζει το Μνημονιακό Καθεστώς όταν δεν κρύβονται πλέον οι μαύρες τρύπες του, θα το παραδεχθούν: Ναι, κάτι δραστικό πρέπει να γίνει αλλά δεν μπορεί να γίνει άμεσα γιατί δεν συμφωνούν οι δανειστές
- Και, τέλος, όταν ο κόμπος θα έχει μπει βαθιά στο χτένι, θα το ομολογήσουν: Ναι, έπρεπε να έχει γίνει κάτι δραστικό νωρίτερα, αλλά τώρα όμως είναι πια αργά!

Αυτή η Κυβέρνηση των Αρίστων, συνοδοιπόροι, θα καταλήξει - όπως κάθε μνημονιακή - στο Καλάθι των Αχρήστων. Το ξέρουν. Δεν τους πολύ-πειράζει όμως. Το μόνο που τους νοιάζει είναι να «κρατήσουν» αρκετά γιατί «είναι πολλά τα λεφτά Άρη», έτσι για να θυμηθούμε κι άλλη μια ελληνική ταινία. Πλιατσικολογούν χωρίς αιδώ. Κόκκινα δάνεια, ψηφιακές πλατφόρμες, λίστες Πέτσα, νερό, ΔΕΗ, ΛΑΡΚΟ. Κι εκεί που δεν υπάρχουν αγοραστές, προσποιοούνται ότι υπάρχουν για να τιτλοποιήσουν με μεθόδους GoldmanSachs έσοδα που δεν θα υπάρξουν, όπως όταν δομούν παράγωγα υδρογονανθράκων που δεν θα εξορυχθούν ποτέ. Όλα για την «ανθρωπιά»! Εκεί που εμείς ψάχνουμε την ρεαλιστική ουτοπία, εκείνοι οραματίζονται μια κλεπτοπία!

Αυτή δεν είναι καν κυβέρνηση. Είναι η «Μητσστάκης Α.Ε.» στην οποία ούτε ο ριζοσπαστικός φιλελευθερισμός του Κωνσταντίνου Καραμανλή χωρά, ούτε ο νεοφιλελευθερισμός της Θάτσερ χωράνε – τίποτα δεν χωρά αν δεν προσφέρεται για άμεση εκταμίευση. Αυτούς έβγαλε από το χρονοντούλαπο της Ιστορίας ο κ. Τσίπρας το βράδυ του Δημοψηφίσματος καλώντας τους να τον πλαισιώσουν την επομένη στο Προεδρικό Μέγαρο για να ανατρέψουν τον λαό, για να κάνουν - από κοινού - το ΟΧΙ ΝΑΙ.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Σε αυτό το σημείο θέλω να απευθυνθώ στους φίλους που λένε «ξεκολλήστε πια με την ΕΕ – αυτή η ΕΕ δεν αλλάζει – ολιγαρχική γεννήθηκε ολιγαρχική θα πεθάνει. Δεν μεταρρυθμίζεται!»

Συμφωνούμε. Κανένα επιχείρημα, όσο πειστικό και να είναι, δεν «περνά» στις Βρυξέλλες αν πάει κόντρα στα «συμφέροντα» – ακόμα κι αν τους πείσει σε προσωπικό επίπεδο. Το γνωρίζω εξ ιδίας πείρας: Η ευρωπαϊκή ολιγαρχία προτιμά να δει την Ευρώπη να

εξαφανίζεται ως νέα Ατλαντίδα στα βάθη του Ατλαντικού παρά να απωλέσει την υπερεξουσία της. Ναι, η ΕΕ δεν μεταρρυθμίζεται. Μόνο να μετασχηματιστεί μπορεί μέσα από συγκρούσεις. Μέσα από την μαζική ανυπακοή. Με εργαλείο ένα διεθνικό κίνημα των πολλών που θα σηκώσει ανάστημα μπροστά στο διεθνικό κατεστημένο των πολύ λίγων.

Το ερώτημα είναι: Κι αυτό το μαζικό κίνημα πως θα χτιστεί; Υιοθετώντας το αφήγημα της εξόδου από την ΕΕ; Αυτό θα ήταν λάθος. Το βλέπω με τα μάτια μου κάθε φορά που είμαι στο Αμβούργο, στο Βερολίνο, στη Βόννη, στο Λάιπσιχ για συναντήσεις με μέλη μας του DiEM25, σε συγκεντρώσεις συνδικαλιστών ή φοιτητών.

Φανταστείτε να τους έλεγα: «Δεν πάει άλλο μ' αυτή την ΕΕ. Όταν γυρίσω στην Ελλάδα θα εισηγηθώ στο Συνέδριό μας να αλλάξουμε ρώτα. Να ψηφίσουμε ως θέση του ΜέΡΑ25 την έξοδο από την ΕΕ. Κάντε κι εσείς το ίδιο εδώ στη Γερμανία.» Ξέρετε πως θα νιώσουν οι γερμανοί συνοδοιπόροι μας; Παρατηρήστε! Μόνοι τους εναντίον της αδυσώπητης γερμανικής ολιγαρχίας! Θα πάνε σπίτια τους. Θα ιδιωτεύσουν. Θα ήταν το μέγιστο δώρο τόσο στις τρόικες όσο και στους φασίστες.

Αντίθετα, όταν τους λέμε «ελάτε μια γροθιά όλοι μαζί να κάνουμε τη ρήξη με το ευρωπαϊκό κατεστημένο», «να καταλάβουμε τους ολιγαρχικούς του θεσμούς και να τους βάλουμε να δουλέψουν για όλους τους λαούς της Ευρώπης», αναθαρρούν. Χαμογελάνε.

Συνοδοιπόροι, το ζήτημα είναι πως θα κινητοποιήσουμε τους καλούς ανθρώπους εκεί έξω που έχουν αφεθεί στην πλάνη ότι τίποτα καλύτερο δεν μπορεί να γίνει. Που ακούν για διάλυση της ΕΕ και φοβούνται, θεωρώντας ότι κάτι πολύ χειρότερο θα ακολουθήσει την διάλυσή της.

Να σας δώσω δύο παραδείγματα:

Πράσινη μετάβαση. Είναι δεδομένο ότι η Ευρώπη πρέπει να επενδύει τουλάχιστον 500 δις κάθε χρόνο στην πράσινη ενέργεια, τις πράσινες συγκοινωνίες, την βιοποικιλότητα. Που θα βρεθούν αυτά τα χρήματα; Ο νους των ευρωπαίων θολώνει με το ερώτημα. Ξέρουν ότι δεν θα βρεθούν από φόρους. Αν εκείνη τη στιγμή τους πεις ότι η λύση είναι η κατάργηση της ΕΕ απλά θα σε κοιτάζουν περίεργα.

Πάμε στο ερώτημα που θέτουν οι ευρωπαίοι διεθνιστές για τα εμβόλια. Πως θα μπορούσε η Ευρώπη να κάνει το σωστό; Να δώσει το καλό παράδειγμα αγοράζοντας εμβόλια όχι μόνο για κάθε ευρωπαίο αλλά για όλη την Αφρική, την Λ. Αμερική, και την Ασία; Και πάλι ο νους των ευρωπαίων θολώνει από τα πολλά χρήματα που απαιτούνται. Σε τι θα βοηθούσε το πρόταγμα της εξόδου από την ΕΕ, πέραν του να φανεί εκτός θέματος;

Σκεφτείτε τώρα τον μέσο ευρωπαίο να ακούσει την δική μας απάντηση, την απάντηση που δίνει το DiEM25: Που θα βρεθούν τα 500 δις το χρόνο για την πράσινη μετάβαση με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο; Απαντάμε: Από ομόλογα της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων την τιμή των οποίων θα στηρίζει η ΕΚΤ. Τεχνικά, αυτό είναι και εφικτό και συμβατό με το ευρωπαϊκό Δίκαιο. Θα έλυνε το πρόβλημα.Σήμερα.

Όσο για τα εμβόλια,να πω ότι, από το 2015, η ΕΚΤ έχει τυπώσει 6500 δις ευρώ για να τα δώσει στους τραπεζίτες – μόνο κατά την πανδημία τύπωσε 2000 δις. Πόσο θα κόστιζε ο εμβολιασμός της Υφήλιου; Σύμφωνα με το ΔΝΤ το συνολικό κόστος να εμβολιαστεί πλήρως ολόκληρη η Υφήλιος είναι 36 δις.Φανταστείτε τώρα να μας ρωτήσουμε τη μέση ευρωπαϊά πολίτη: «Διαφωνείς με την πρότασή μας η Κεντρική Τράπεζα να τυπώσει αυτά τα 36 δις τώρα, χτες;Τι ψυχή έχουν μπροστά στα χιλιάδες δις που ήδη τυπώνει αν είναι να τερματίσει έτσι την πανδημία για την ανθρωπότητα ολάκερη;»

Πριν μου πείτε «σιγά μη κάνουν τέτοια πράγματα οι τροϊκανοί», θα σας το πω εγώ. Όχι.Προτιμούν να πεθάνουν παρά να ενεργοποιήσουν την πράσινη μετάβαση μέσω της σύμπραξης ΕΤΕπ-ΕΚΤ που ανέφερα, ή να βάλουν την ΕΚΤ να αγοράσει εμβόλια για της γης τους κολασμένους. Ε, και;

Τις υπεύθυνες προτάσεις δεν τις καταθέτουμε επειδή θα τις υιοθετήσουν. Τις καταθέτουμε επειδή ξέρουμε ότι ΔΕΝ θα τις υιοθετήσουν: Τις καταθέτουμε επειδή, ακούγοντάς τις οι μέσοι μη ριζοσπαστικοποιημένοι πολίτες θα αναλογιστούν: «Κάτσε μισό λεπτό. Αυτό θα μπορούσαν να το κάνουν. Νόμιμο είναι. Τεχνικά γίνεται. Γιατί δεν το κάνουν;» Έτσι ριζοσπαστικοποιούμε τον μέσο πολίτη. Βάζοντάς στο μυαλό της, στο μυαλό του την επαναστατική ιδέα ότι, ναι, υπάρχει εναλλακτική ακόμα κι εντός του σαθρού, παρόντος συστήματος. Με το που ριζώνει η ιδέα αυτή στη σκέψη τους, οι πολίτες αρχίζουν να θυμώνουν με το κατεστημένο. Να γίνονται ανοικτοί στην Μαζική Ανυπακοή. Ξάφνου το ανέφικτο γίνεται εφικτό!

Έτσι ξεκινά το μαζικό διεθνικό κίνημα. Αυτή είναι η φιλοσοφία κι η πρακτική της Υπεύθυνης, Επικοδομητικής Ανυπακοής:Υπεύθυνες προτάσεις, επικοδομητικές, του τι θα μπορούσε να γίνει ακόμα και στο σιδερένιο κλουβί της σημερινής ΕΕ. Προτάσεις που το κατεστημένο θα αγνοήσει αλλά, επειδή θα τις αγνοήσει, έχουν την δυνατότητα να απελευθερώσουν τους πολίτες από την πλάνη της ΤΙΝΑ – του τοξικού δόγματος ότι δεν υπάρχει εναλλακτική παρά το ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ – ένα δόγμα το οποίο εισήγαγε η Θάτσερ στην Αγγλία και ενίσχυσε τα μέγιστα η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ το 15.

5. ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ;

Εστιάζοντας ξανά στα δικά μας, όταν μιλάμε για παλλαϊκή συστράτευση στην Ελλάδα, είναι φυσικό να μας ρωτούν: Σε ποιους απευθύνεστε; Σε όλες και όλους βέβαια! Ο απροστάτευτος κόσμος εκεί έξω έχει ανάγκη την συστράτευση— κάτι που διαπιστώσαμε την 17 Νοέμβρη διακρίνοντας την ανακούφιση και την ελπίδα στα πρόσωπα όταν συνυπογράψαμε με το ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ κείμενο εναντίον της αστυνομικής απαγόρευσης της πορείας. Είμαστε έτοιμοι να κάτσουμε γύρω από ένα τραπέζι με όλους, όχι να μοιράσουμε αξιώματα, αλλά για να συμφωνήσουμε στο πως θα προστατεύσουμε τους απροστάτευτους.

Ας πάρουμε το παράδειγμα της προστασίας της πρώτης κατοικίας και του μικρομάγαζου.. Μπορεί να προστατευτούν όταν, στο πλαίσιο της πλατφόρμας «Ηρακλής», πουλιούνται στα αρπακτικά κόκκινα δάνεια που εμπεριέχουν πρώτες κατοικίες και μικρομάγαζα; Όχι βέβαια. Ρωτάμε λοιπόν τον ΣΥΡΙΖΑ: Συμφωνείτε να καταργηθεί η πώληση αυτών των κόκκινων δανείων; Κιχ. Ξαναρωτάμε: «Σε τι διαφωνείτε με την πρόταση του ΜΕΡΑ25 για κατάργηση του «Ηρακλή» και ίδρυση δημόσιας εταιρείας διαχείρισης των κόκκινων δανείων;» Κιχ. Γιατί; Πολύ φοβάμαι επειδή έχουν δεσμευτεί υπέρ του Ηρακλή στην τρόικα.

Μας μιλούν για προγραμματική συμφωνία. Μάλιστα. Εμείς φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, απόψε, προβάλαμε την απαίτηση «ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΔΩ – Η ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ ΘΕΛΕΙ ΖΩΗ» στις δεξαμενές της OilOne. Κύριε Τσίπρα, έμαθα ότι σε λίγο θα κάνετε κι εσείς συγκέντρωση εδώ. Συνυπογράφετε την προβολή μας στις δεξαμενές του κ. Μελισσανίδη; Θα πείτε κάτι για αυτές; Μα εσείς του δώσατε την άδεια! Πως μπορεί να υπάρξει προγραμματική συμφωνία έτσι; Εκτός αν εννοείτε να πάμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ με την ολιγαρχία για να ξαναγίνετε εσείς υπουργοί. Όχι, ευχαριστούμε, να λείπει!

Από την άλλη, το ΚΚΕ μας χαρακτηρίζει αναχώματα του συστήματος επειδή προτείνουμε λύσεις υπέρ των απροστάτευτων που θα μπορούσαν να εφαρμοστούν ακόμα και στο σημερινό πλαίσιο. Ελπίζω να πρόκειται για παρεξήγηση. Τις λύσεις αυτές, όπως την Δημόσια Εταιρεία Διαχείρισης των Κόκκινων Δανείων, δεν τις προτείνουμε φίλες και φίλοι του ΚΚΕ επειδή πιστεύουμε ότι υπάρχει μία στο εκατομμύριο να τις δεχθεί η κυβέρνηση ή το Eurogroup. Τις προτείνουμε επειδή δεν θα τις δεχθούν κι έτσι θα κάνουν πολλούς μη ριζοσπαστικοποιημένους πολίτες να πουν: «Κάτσε μισό λεπτό. Αυτό θα μπορούσαν να το κάνουν. Νόμιμο είναι. Τεχνικά γίνεται. Γιατί δεν το κάνουν;» Έτσι θα τους επιστρατεύσουμε στην Μαζική Ανυπακοή!

6. ΕΥΡΩ

Κάπου εδώ ερχόμαστε ευρώ και τον μπαμπούλα του Grexit. Η Ιδρυτική Διακήρυξη του ΜΕΡΑ25 πιο ξεκάθαρη δεν μπορούσε να είναι: «Η Ελλάδα», διαβάζω «δεν έπρεπε να έχει εισέλθει στην ευρωζώνη». Πιο κάτω αναφέρει το μεγάλο κόστος του Grexit. Τί σημαίνει όμως αυτό; Τα πάντα για να αποφευχθεί το Grexit; Ναι σε όλα για το ευρώ; Όχι βέβαια.

Αυτά τα λέει το Μνημονιακό Τόξο: ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ& ΚΙΝΑΛΛ συμφωνούν ότι το χειρότερο που μπορεί να συμβεί στην χώρα, «καταστροφή» την ονομάζουν, είναι η έξοδος από το ευρώ.

Για εμάς αυτό ο πρωταρχικός στόχος είναι η απόδραση από την Χρεοδουλοπαροικία. Ναι, δε θέλουμε το Grexit. Θα κοστίσει. Όμως την καταστροφή την ζήσαμε ήδη. Την ζούμε όλο και πιο έντονα. Όταν το 2010 αναφερόμουν στο Grexit ως καταστροφικό, η καταστροφή στην οποία αναφερόμουν ήταν μικρότερη από αυτή που ζήσαμε χωρίς Grexit. Μεγαλύτερη καταστροφή από την διαιώνιση της Χρεοδουλοπαροικίας εντός ευρώ δεν υπάρχει!

Τι σκοπεύει λοιπόν να κάνει λοιπόν το ΜΕΡΑ25 αν ο λαός μας δώσει την ευκαιρία; Πρώτον, το 2015 δεν θα επαναληφθεί! Καμία διαπραγμάτευση. Θα νομοθετήσουμε μονομερώς την Ολοκληρωμένη Πρόταση Νόμου για την Προστασία των Πολιτών - πράγματα που είναι συμβατά με το ευρωπαϊκό δίκαιο αλλά όχι με τις μνημονιακές δεσμεύσεις.

Κι αν η τρόικα μας απειλήσει μ' άλλο ένα κλείσιμο τραπεζών; Θα μετατρέψουμε αμέσως το Σύστημα Δημοσιονομικών Συναλλαγών ΔΗΜΗΤΡΑ, που το θέλουμε έτσι κι αλλιώς, είτε είμαστε στο ευρώ είτε όχι, σε εθνικό νόμισμα – αρχικά αποκλειστικά ψηφιακό και αργότερα και χάρτινο.

«Νάτους πάλι», ακούμε ήδη το Μνημονιακό Τόξο να ουρλιάζει, «θέλουν να μας φέρουν πίσω στο 2015. Πάλι Κούγκι και Ζάλογγο. Πάλι περιπέτειες που διακινδυνεύουν την θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη».

- Περιπέτεια κ. Μητσοτάκη δεν ήταν το Κούγκι και το Μεσολόγγι, ο Γοργοπόταμος ή το Πολυτεχνείο. Περιπέτεια ήταν η Τουρκοκρατία, η Κατοχή κι η Χούντα!
- Αυταπάτη κ. Τσίπρα δεν είναι η σύγκρουση με την τρόικα και την ολιγαρχία. Αυταπάτη είναι η υπόσχεσή σας ότι την λιτότητα θα την διώξει η λιτότητα, ότι οι πολλοί θα αναπνεύσουν μέσα από την «προοδευτική» τήρηση των Μνημονιακών δεσμεύσεων, των φαιδρών φορολογικών συντελεστών - το «ανέκδοτο» για έξοδο από τα Μνημόνια.

Περιπέτεια, και αυταπάτη μαζί, είναι η μόνιμη Χρεοδουλοπαροικία!

Όσο για την φαιδρή κατηγορία του αντιευρωπαϊκού λαϊκισμού: Για ακούστε στο euroleaks.mera25.gr τα Eurogroup του '15 να δείτε ποιος κατέθετε σοβαρές, τεχνοκρατικά άριστες προτάσεις καθόλα συμβατές με το ευρωπαϊκό δίκαιο και υπέρ του συμφέροντος της πλειοψηφίας των ευρωπαίων. Και ποιοι συμπεριφέρονταν ως τραμπούκοι, απειλούσαν, και αρνούσαν να καταθέσουν την οποιαδήποτε λογική πρόταση.

Ευρωπαϊστές είναι οι χειρότεροι εχθροί της Ευρώπης, Μέρκελ, Ρέγκλιγκ, Ντάιζελμπλουμ, Σόιμπλε και Βίζερ; Οι ευρωλάγνοι λαϊκιστές που υπόσχονται τα πάντα σε όλους υπό τον όρο της υποταγής, ψυχή τε και σώματι, στην σύγχρονη Ιερά Συμμαχία; Όχι ευρωπαϊστές-διεθνιστές είμαστε εμείς που καταθέτουμε θεσμικά άρτιες λύσεις υπέρ της πλειοψηφίας των ευρωπαίων Νότου & Βορρά!

7. ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ – ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ - ΤΕΧΝΟΦΕΟΥΔΑΡΧΙΑ

Συνοδοιπόροι,

2 χρόνια πέρασαν από τότε που μπήκαμε στη Βουλή με το σπαθί μας, χωρίς την παραμικρή δέσμευση σε συμφέροντα. 3 χρόνια από την ίδρυση του ΜέΡΑ25. Κάτι πάνω από 5 από την ίδρυση του DiEM25.

Έχουμε κάνει πολλά με πολύ λίγα. Ώρα όμως για αυτοκριτική.

Το κίνημά μας προσπάθησε να κεφαλαιοποιήσει την πανευρωπαϊκή απήχηση του ΟΧΙ. Αποτύχαμε για 3 λόγους:

- Η συνθηκολόγηση του ΣΥΡΙΖΑ που έπληξε τα κινήματα σε όλη την Ευρώπη
- Η συντηρητικοποίηση του Κόμματος των Ευρωπαίων Πρασίνων
- Η ΕΚΤ που, την ώρα που μας έκλεινε τις τράπεζες για να πνίξει το ΟΧΙ, τύπωνε όσα ευρώ χρειάζονταν για να αποσοβήσει την διάλυση του ευρώ με αντίτιμο το βάθεμα της κοινωνικής κρίσης και των ανισοτήτων που ενισχύουν την Ακροδεξιά.

Καθώς η επήρεια της Ελληνικής Άνοιξης γλιστρούσε στη λήθη, και τα προσδευτικά κινήματα ηττώνταν, οι αύξουσες κοινωνικές αντιδράσεις ενίσχυαν την ξενοφοβία, τον αυταρχισμό, την Άκρα Δεξιά – κι έτσι το κατεστημένο.

Το DiEM25 είχαμε προβλέψει αυτές τις εξελίξεις. Όμως, το αναλυτικό και ιδεολογικό μας πρόταγμα ήταν αδύναμο. Δώσαμε έμφαση στην βαθιά της ανοσία της ΕΕ προς την Δημοκρατία. Και δεν δώσαμε αρκετή έμφαση στην ανάλυση του ευρωπαϊκού καπιταλισμού.

Ήρθε η στιγμή να επανορθώσουμε βάζοντας στο μικροσκόπιο τον παραλογισμό του εκμεταλλευτικού ευρωπαϊκού συστήματος, τον οποίο η πανδημία μεγέθυνε. Τι βλέπουμε;

Βλέπουμε την απαγκίστρωση της χρηματαγοράς από τον καπιταλισμό. Την ΕΚΤ να παίρνει τηλέφωνο την DeutscheBank: «Να σας δώσουμε μερικά δις με αρνητικό επιτόκιο να τα δανείσετε μπας και κινηθεί η οικονομία;» «Αμέ!», απαντούν αυτοί. Κατόπιν οι της DeutscheBank τηλεφωνούν στην Volkswagen: «Να σας δώσουμε μερικά δις με μηδενικό επιτόκιο;» «Αμέ!», λένε κι εκείνοι. Παίρνουν οι διευθυντάδες της Volkswagen τα δις και αγοράζουν μετοχές της... Volkswagen στέλνοντας την τιμή της μετοχής της Volkswagen στα ύψη, μαζί και τα μπόνους τους που εξαρτώνται από την τιμή της μετοχής τους. Έτσι, χωρίς ούτε ένα ευρώ για πράσινες επενδύσεις ή θέσεις εργασίας πλουτίζουν τραπεζίτες, διευθυντάδες και χρηματιστές.

Βλέπουμε και ένα νέο μετακαπιταλιστικό είδος εντατικοποιημένης εκμετάλλευσης: Μπαίνετε στην ιστοσελίδα της Amazon, την μεγαλύτερη «αγορά» στον κόσμο. Ξέρετε ότι μόλις βγήκατε από τον καπιταλισμό; Για σκεφτείτε το: Εντός της Amazon, ένας άνθρωπος ονόματι Τζεφ Μπέζος ελέγχει τα πάντα. Είναι σα να περπατάς σε εμπορικό δρόμο και ξάφνου να συνειδητοποιείς ότι ένας κατέχει κάθε μαγαζί, ελέγχει κάθε προϊόν που αγοράζεις, του ανήκουν τα πεζοδρόμια, η ασφαλτος, ο αέρας που αναπνέεις και ο οποίος μάλιστα ελέγχει πλήρως τι βλέπουν και τι δεν βλέπουν τα μάτια σου. Αυτό συνοδοιπόροι δεν είναι καπιταλισμός. Πρόκειται για νέα μορφή φεουδαρχίας οικοδομημένη στην ψηφιακή τεχνολογία και πλήρως εξαρτημένη από τα βουνά χρήματος που παρέχει στους νέους φεουδάρχες το κράτος μέσω των κεντρικών τραπεζών.

Για πρώτη φορά το εκμεταλλευτικό σύστημα δεν έχει ανάγκη την κερδοφορία – με τις μετοχές επιχειρήσεων χωρίς κέρδη να εκτινάσσονται στα ουράνια. Θεμελιώνεται σε ψηφιακά φέουδα και μεγάλες ροές κρατικού ψηφιακού χρήματος. Πρόκειται για ένα δυστοπικό μετακαπιταλισμό που ονομάζω Τεχνοφεουδαρχία.

Στόχος μας είναι να τον κατανοήσουμε πριν τον ανατρέψουμε. Για να τον κατανοήσουμε, το ΜέΡΑ25 ίδρυσε το μέτα – το Κέντρο Μετακαπιταλιστικού Πολιτισμού. Για να τον ανατρέψουμε πρέπει να πάμε πολύ πέρα από τον Πράσινο Κεϋνσιανισμό που, ναι μεν, είναι αναγκαίος αλλά δεν είναι ικανός να φέρει την ανατροπή. Για αυτό πρέπει να περάσουμε από την αναδιανομή πλεονασμάτων στην αναδιανομή των μέσων παραγωγής.

Αυτά τα μεγάλα, μεσοπρόθεσμα ζητήματα πρέπει να τα συζητήσουμε ενδελεχώς στο 2^ο Μέρος του Συνεδρίου μας, τον Νοέμβρη. Μαζί με το Καταστατικό μας. Μαζί με την εκλογή οργάνων. Αφού, αύριο και μεθαύριο, ολοκληρώσουμε το σχέδιό μας των 22 θεματικών για το τι πρέπει να γίνει άμεσα.

8. ΚΛΕΙΣΙΜΟ

Συνοδοιπόροι,

Δεν είμαστε εδώ για να πολεμήσουμε τον προηγούμενο πόλεμο. Είμαστε εδώ για προετοιμαστούμε για εκείνον που έρχεται.

Η ρήξη που δεν έγινε το 2015 θα γίνει. Γιατί, όπως και στην Κατοχή, έτσι και στην Χρεοδουλοπαροικία: Η ήττα γεννά μαυραγορίτες-ολιγάρχες που οδηγούν από μόνοι τους στην ρήξη.

Αυτοί είναι συνεπείς:

- Ό,τι κακό μπορεί να γίνει θα το κάνουν για μια χούφτα ευρώ.
- Κι ό,τι καλό μπορεί να γίνει θα το εμποδίσουν αν είναι να τους κοστίζει μια χούφτα ευρώ.

Βλέπουν το κουφάρι της κοινωνικής μας οικονομίας και τρέχουν τα σάλια τους. Προσβλέπουν στο Μεγάλο Φαγοπότι του Ταμείου Ανάπτυξης που θα τους δώσει πολύ χρήμα την ώρα που δεν θα κάνει τίποτα να προστατέψει τους πολλούς από το 5^ο Μνημόνιο.

Για αυτό πρέπει κι εμείς να είμαστε συνεπείς:

Η αντίσταση συνοδοιπόροι ποτέ δεν είναι μάταιη. Αλλά η αντίσταση δεν αρκεί. Πρέπει να ενθουσιάσουμε τους ανθρώπους μας εκεί έξω. Αυτό θα το πετύχουμε πρώτα με 4 ΑΝΑΣΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ.

1^η Ανάσα: Τα κουρέματα χρεών, εισφορών και φόρων για τους μη προνομιούχους

2^η Ανάσα: Το σύστημα ΟΔΥΣΣΕΑΣ που πετά έξω από τη χώρα τα αρπακτικά ταμεία, καταργεί τον ΗΡΑΚΛΗ, και τον αντικαθιστά με Δημόσια Εταιρεία Διαχείρισης των Κόκκινων Δανείων

3^η Ανάσα: Το υπερσύγχρονο σύστημα δημοσιονομικών συναλλαγών ΔΗΜΗΤΡΑ που δίνει ανάσες ρευστότητας σε πολίτες και Δημόσιο – και το οποίο, αν χρειαστεί, μετατρέπεται σε εθνικό νόμισμα

4^η Ανάσα: Την Εταιρεία ΑΘΗΝΑ που ανακτά την λαϊκή κυριαρχία επί της δημόσιας παρουσίας αντικαθιστώντας το Υπερταμείο.

Παράλληλα, προτάσσουμε το Παραγωγικό-Καταναλωτικό-Πολιτισμικό Μοντέλο του μέλλοντός μας. Το πλάνο μας για την ΠΡΑΣΙΝΗ ΜΕΤΑΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Πράσινη – γιατί αλλιώς δεν θα υπάρξει μέλλον. Με πλωτές ανεμογεννήτριες στη μέση του Αιγαίου που κατασκευάζονται από σύγχρονους συνεταιρισμούς, δίνουν ρεύμα σε δίκτυο που ανήκει στις τοπικές κοινωνίες, και στηρίζουν την παραγωγή πράσινου υδρογόνου που καθιστά την Ελλάδα το Μεσογειακό Κέντρο Ανανεώσιμης Ενέργειας και, συνεπώς, Ειρήνης.

Μετακαπιταλιστική – γιατί το εκμεταλλευτικό μοντέλο, ο καπιταλισμός που παγκοσμίως μεταμορφώνεται σε Τεχνοφουδαρχία, επιφυλάσσει για την Ελλάδα ρόλο πεδίου βολής φτηνού που ασκούνται βρίζοντας ξένοι και ντόπιοι ολιγάρχες.

Φεμινιστική – επειδή ο φεμινισμός δεν αφορά μόνο τη γυναικεία χειραφέτηση αλλά την απελευθέρωση όλων από τον πειρασμό τους εξουσιαστικού αυταρχισμού που έχει κάνει τόσο κακό στην Αριστερά.

Κοινή Ευημερία κι όχι οικονομική μεγέθυνση – γιατί πρέπει επιτέλους να θριαμβεύσει η ποιότητα αντί της ποσότητας, οι αξίες αντί των τιμών, τα δημόσια αγαθά αντί για τα ιδιωτικά βίτσια, η βιοποικιλότητα αντί του τσιμέντου, ο πολιτισμός αντί της επικερδούς ασχήμιας.

Όμως, συνοδοιπόροι, τίποτα δεν θα πετύχουμε αν δεν καταφέρουμε να μιλήσουμε στις καρδιές των ανθρώπων. Αυτό απαιτεί, πέραν του οράματος και του ορθού μας λόγου, να μάθουμε να μην κάνουμε 4 πράγματα:

1^ο: Δεν πρέπει να μιλάμε στους νέους για την προστασία εργασιακών δικαιωμάτων που δεν έχουν. Γελάνε μαζί μας: «Ποια δικαιώματα;» λένε. «Δουλεύουμε 6 και 7 μέρες, 50 ώρες και βάλτε και μας πληρώνουν όσο θέλουν.» Πρέπει να τους πείσουμε να συστρατευτούν για την δημιουργία νέων δικαιωμάτων

2^ο: Είναι λάθος να τους απευθυνόμαστε σα να είναι θύματα. Δεν θέλουν να αυτοπροσδιορίζονται ως θύματα, ως ανόητη αγέλη επί σφαγή. Προσδιορίζονται λιγότερο από τα βάσανά τους και περισσότερο από τις φιλοδοξίες τους. Έχουμε λοιπόν καθήκον να απευθυνόμαστε στις προσωπικές τους φιλοδοξίες με τρόπο που τους εισάγει στην κεντρική μας ιδέα: ότι μόνο μέσα από συλλογική πάλη μπορούν να πραγματοποιήσουν τις φιλοδοξίες τους.

3^ο: Δεν δικαιούμαστε να υποτιμάμε τις λαϊκές δυνάμεις. Γιατί, όπως διαπιστώσαμε το 2015, η ολιγαρχία είναι χάρτινη τίγρη, ή όπως έγραψε ο Ρήγας Φεραίος για τον κατακτητή: «Ποτέ μη στοχασθῆτε, πῶς εἶναι δυνατός | Καρδιοκτυπᾷ καὶ τρέμει, σὰν τὸν λαγῶ κί' αὐτός.»

4^ο: Στην ταινία του «Γη & Ελευθερία» ο συνοδοιπόρος μας KenLoach, μέσα από το στόμα μιας επαναστάτριας, εξηγεί την μαυροκόκκινη σημαία του ΡΥΜ: κόκκινο για να συμβολίζει την φλόγα της επανάστασης μέσα μας. Και μαύρο για να μην ξεχνάμε τη σκοτεινή πλευρά μας. Την τάση όλων μας προς τον αυταρχισμό.

Πάνω από όλα συνοδοιπόροι, δεν δικαιούμαστε να απεμπολήσουμε το ήθος μας. Το ηθικό προβάδισμα του ΜΕΡΑ25:

- Οφείλεται στο ότι δεν λέμε ψέματα όποιο και να 'ναι το κόστος. Πιστεύουμε αυτό που λέμε και λέμε αυτό που πιστεύουμε
- Οφείλεται στο ότι το 2015 δεν πουλήσαμε ανθρώπους μας όσο και να ήταν το πολιτικό κόστος – τόσο στην Ελλάδα αλλά και εκτός, στεκόμενοι δίπλα στον Julian Assange όταν διάφοροι, που σήμερα κόπτονται δήθεν, έκαναν ότι δεν τον ήξεραν.

Εμείς, για να είμαστε εδώ απόψε είμαστε, κατά ένα τρόπο, προνομιούχοι – με πρώτον και καλύτερο εμένα. Το ερώτημα είναι: Κάνουμε πολιτική για να προστατέψουμε τα προνόμιά μας; Όχι συνοδοιπόροι. Κάνουμε πολιτική για να εξαφανίσουμε κάθε πρόνομο!

Καθήκον μας να μείνουμε αγνοί: Το σύνθημά μας ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ πρέπει να το εννοούμε. Όσοι θέλουν αξιώματα δεν τα αξίζουν. Τα αξιώματα πρέπει να τα βλέπουμε σαν αγγαρεία. Την χαρά να την βρίσκουμε εστιάζοντας στους ανθρώπους που έχουν την μεγαλύτερη ανάγκη. Δεν νοιαζόμαστε όμως για όλους το ίδιο.

Κάνουμε πολιτική με την σκέψη στην εργολαβική καθαρίστρια που επιβαίνει στο λεωφορείο των πεντέμισι κάθε πρωί, που σκέφτεται ότι το παιδί της θα έχει να επιλέξει μεταξύ της εργασιακής δουλειάς του κ. Χατζηδάκη και του να ρίξει μαύρη πέτρα στην πατρίδα παίρνοντας των ομματιών του. Του 30άρη που πρέπει να εσωτερικεύσει κάθε νεοφιλελεύθερη αρλούμπα για να βρει θέση intern. Των παλαίμαχων της δουλειάς που οι κηφήνες της τρόικας και της «Μητσοτάκης Α.Ε.» τους αντιμετωπίζουν ως παράσιτα.

Και μιας και μιλώ για υποσχέσεις.

Η πρώτη προεκλογική μας υπόσχεση ήταν ότι θα επιδιδώμασταν σε ΜΟΝΟΜΕΤΩΠΟ ΑΝΕΝΔΟΤΟ ΑΓΩΝΑ εναντίον του παρασιτικού καθεστώτος που οικοδομεί η ΝΔ πάνω στο 4^ο Μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ.

Την τηρήσαμε ΜΕΣΑ κι ΕΞΩ από τη Βουλή.

Η δεύτερη υπόσχεσή μας ήταν ότι, αμέσως μετά την είσοδό μας στη Βουλή, θα προχωρούσαμε στην επανίδρυση, την μετεξέλιξη του ΜΕΡΑ25 από μια χούφτα ανθρώπων που κατάφερε το ακατόρθωτο, σε καλά οργανωμένο, ανοικτό, βαθιά συμμετοχικό, δημοκρατικό κόμμα που σε τίποτα δεν θα θύμιζε τα υπόλοιπα κόμματα.

Κι αυτή την υπόσχεση την τηρήσαμε.

Και τώρα; Τώρα ήρθε η δική σας ώρα. Το ΜΕΡΑ25 είναι στα χέρια σας.

Σας ευχαριστώ!